

[Arne Bertelsen.]

jo det, at Radio Mercur hidtil har overholdt gældende retsregler, medens statsradiofonien ikke har. Statsradiofonien har endog måttet modtage en højesteretsdom for, at den ikke har overholdt Danmarks love om ytringsfrihed ved at udelukke de uafhængige fra radioen foran folketingsvalget i 1957. Noget sådant er dog ikke overgået Radio Mercur.

Værre står det til med de uskrevne love. Her er det vigtigste, at misbrug til propaganda og til undertrykkelse af andres mening ikke bør kunne finde sted. Radio Mercur har ikke været misbrugt til politisk propaganda, hvorimod enhver, som har fulgt såvel folketingsdebatterne som statsradiofoniens folketingskronik, umuligt har kunnet undgå at opdage den oprørende slagside, radioen har til de store partiers side. De uafhængige bliver refereret ganske kort, om muligt ganske uforståeligt, mens de store partiers lange svadaer får en ganske anden plads. Det er muligt, at man refererer efter antallet af ord i stedet for efter indholdet, og så skal de uafhængiges ordførertaler naturligvis ikke have så megen plads som de ordrige og meningsfattige indlæg i debatten. Eigntlig burde det vel være sådan, at alle partier havde lige stor plads i folketingskronikken, men i hvert fald burde det ikke være således, at man kan være helt sikker på, at et klart standpunkt fra vor side enten helt udelades eller får en ganske underordnet plads. Og det kan man. Dette forhold kan enhver, som følger folketingsdebatterne, meget let overbevise sig om. At det samme gælder den politiske presse — med enkelte hæderlige undtagelser — gør jo ikke forholdene bedre.

Alt i alt vil jeg gerne fastslå, at der er vægtigere argumenter for at kriminalisere statsradiofonien end for at kriminalisere Radio Mercur, og dette kan enhver, som åbner for radioen og hører talerne dér, selv overbevise sig om.

Radio Mercur har vist et vist initiativ, som statsradiofonien ikke har haft. Derfor skal den slagtes snarest muligt, og helst inden man har fået tid til at undersøge de tekniske muligheder ordentligt.

Mercur har løst et betydningsfuldt reklameproblem for erhvervslivet. Det siger i alt fald Dansk Annoncør-Forening. Radio Mercur har betydet overordentlig meget for

Dansk Skuespiller Forbund. Mange yngre skuespillere har haft bedre muligheder for at kunne passe deres kunstneriske udvikling uden alt for store afsavn på grund af Radio Mercur. Dette siger Dansk Skuespiller Forbund. Det har Danmarks radio ikke magtet, og derfor skal Mercur kriminaliseres. Personlig har jeg aldrig brudt mig om det, som nu kaldes arbejdsmusik — jeg bryder mig ikke om trommehindemassage, når jeg arbejder, men det gør millioner af mennesker. Denne opgave har Mercur løst og dermed tilfredsstillet et behov, som ikke var tilfredsstillet, altså bør den slagtes. „So ein Ding müssen wir auch haben“ siger magthaverne. Så bliver det endnu dårligere og dyrere, men der bliver endnu flere dyre stillinger, som trofaste partigængere kan blive belønnet med, og tænk hvor mange neglelakpiger der kan blive plads til — staten betaler.

En god dansk grundregel er denne: først finder man ud af, hvad man vil gøre, og så opfinder man grundene dertil bagefter. Denne regel har man omhyggeligt fulgt i denne sag.

Mit parti er ikke udvalgsberettiget, og dette tvinger mig til at komme ind på enkelte tekniske spørgsmål, som med større fordel kunne have været diskuteret i et udvalg. FM-båndet, som strækker sig fra 87,5 megahertz til 108 megahertz, er som bekendt forbeholdt radiofonien. I Danmark anvender man kun frekvenserne op til 100, men det vil være meget let for radiofabrikerne i løbet af kort tid at ændre dette forhold, med andre ord: der er god plads på FM-båndet imellem 100 og 108 megahertz, ja, bare mellem 100 og 104 megahertz; der skal jo blot være 300 kilohertz, d. v. s. det samme som 0,3 megahertz, mellem stationerne. På AM-båndet eller mellembølgefrekvenserne findes der, efter alt hvad der er mig oplyst, 3 uudnyttede muligheder, og da man på mellembølgerne kan dække hele landet med en enkelt sender — modsat på FM-bølgerne — er der følgelig plads til 3 konkurrerende private radiosendere, hvorved man kommer bort fra betænelighederne ved et enkelt privat koncessioneret selskab.

Men selv om man ikke skulle gribe til en af disse to muligheder, som jeg mener må være helt indiskutable, mener vi, at man ved en rimelig omlægning af frekvensernes